

خیلواکی

استقلال

www.esteqaal.net

جمعه ۲۳ جولای ۲۰۲۱

میر عبدالرحیم عزیز

عقب نشینی ایالات متحده پایان جنگ در افغانستان نیست

نویسنده: Salman Rafi Sheikh

ترجمه: میر عبدالرحیم عزیز

حتی اگرچه که نیروهای امریکا / ناتو تا حد زیادی از افغانستان خارج شده اند و طالبان (ممنوع در روسیه) به طور فزاینده ای در حال پیشروی به سمت ولایات شمالی برای گسترش و تحکیم حاکمیت خود هستند، جنگ در افغانستان به احتمال زیاد در هفته ها و ماه های آینده پایان نخواهد یافت. در حالیکه تعدادی از شبه نظامیان افغان قول داده اند که برای مقاومت در برابر طالبان با کابل متحد شوند و اشرف غنی نیز تهدید کرده است که ضد حمله به طالبان را آغاز خواهد کرد، جنگ داخلی در افغانستان تنها یک بُعد از بحران گسترده در یک کشوری خواهد بود که از دهه ۱۹۸۰ خونریزی بی وقفه را تجربه کرده است. جنگ، حتی پس از عقب نشینی، سرشت بین المللی خود را حفظ کرده است. طوریکه معلوم میشود ایالات متحده، حتی پس از خروج رسمی از افغانستان، در حال انجام اقدامات مشخصی برای تقویت جنگ در این کشور است. بیش از یک ماه

است که ایالات متحده قصد خود را برای ایجاد پایگاه های نظامی در اطراف افغانستان (آسیای مرکزی و جنوبی) برای حمایت از نیروهای امنیتی افغانستان در جنگ با طالبان اعلام کرده است. واشنگتن اخیراً اعلام کرد که قطر میزبان يك پایگاه امریکا خواهد بود که مختص عملیات افغانستان است. پاکستان، درحالیکه از پذیرش هرگونه پایگاه نظامی به ایالات متحده امتناع ورزیده، تأیید نموده است که توافق نامه هائی که در سال ۲۰۰۱ با امریکا به ارتباط قوای زمینی و هوائی اردوی امریکا امضاء نموده، همچنان اعتبار و عملکرد خود را حفظ کرده است.

واشنگتن اخیراً اعلام کرد که قومندان امریکائی، جنرال آستین میلر، "حداقل برای چند هفته" در افغانستان خواهد ماند تا به انتقال مأموریت امریکائی از جنگ فعال به "اهداف جدید" کمک کند. یک سوال مرتبط وجود دارد: اهداف جدید چیست؟ نگاه اجمالی اخیر به این "اهداف جدید" زمانی صورت گرفت که ایالات متحده وزرای خارجه تاجیکستان و ازبکستان را به واشنگتن دعوت کرد تا با آنها در مورد دورنمای حضور نظامی امریکا در داخل کشور شان گفتگو کند. انتونی بلینکن در دیدار با همتای ازبک خود، "تمایل ایالات متحده برای تعمیق مشارکت ستراتیژیک با ازبکستان" را یادآوری کرد و افزود که "ادامه حمایت ازبکستان از یک توافق صلح عادلانه و با دوام در افغانستان" همچنان مهم است. همانطوریکه پنتاگون تأیید کرد، هدف از این پایگاه های نظامی جدید و متعدد این خواهد بود تا اجازه دهد ایالات متحده حملات هوائی را در هر زمانی که لازم داند، انجام دهد.

بر طبق آن، ژنرال مک کنزی، جانشین میلر، حداقل تا ماه آگست همان صلاحیت را که ژنرال میلر در حال حاضر دارد و به انجام حملات هوائی علیه القاعده، داعش (سازمان های تروریستی که هر دو در روسیه ممنوع است) و مبارزان طالب دست میزند، بر عهده خواهد گرفت. طوریکه مک کنزی تأیید کرد، ایالات متحده حملات هوائی را انجام خواهد داد هرگاه طرحی برای حمله به ۱- خاک امریکا، ۲- متحدان امریکا (ناتو) و ۳- شرکای امریکا (پیمانکاران کابل و پنتاگون) کشف شود.

اخیراً یک گزارش نیویورک تایمز اظهار داشته است که ایالات متحده در حال بررسی قرارداد فعلی برای ۱۸۰۰۰ از قراردادی های پنتاگون است تا همچنان به پشتیبانی و خدمات نیروهای امنیتی افغانستان از جمله نیروی هوائی ادامه دهند.

به همین ترتیب، در ایالات متحده هیچ اشتیاهی برای پایان دادن به جنگ به اصطلاح برای همیشه در افغانستان وجود ندارد. برعکس، با وجود تعداد زیادی از جنگ سالاران و شبه نظامیان خصوصی که برای مقاومت در برابر یک پیروزی کامل طالبان در آستانه ظهور هستند، کاملاً ممکن است که ایالات متحده پشتیبانی خود را از این گروه ها در کنار نیروهای امنیتی افغانستان پس از خروج رسمی از افغانستان برای یک جنگ ترکیبی گسترش دهد. به عبارت دیگر، ایالات متحده طور ضمنی در حال حرکت به سمت جنگی است که برای مدتی در سوریه دنبال می کند، جائیکه عمداً از شبه نظامیان (کردها) علیه دمشق پشتیبانی می نماید تا مانع دمشق از ایجاد کنترل کامل سوریه شود. در افغانستان، واشنگتن هدف مشابهی را دنبال خواهد کرد، یعنی جلوگیری از کنترل کامل طالبان بر افغانستان.

برخلاف سوریه، ایالات متحده حضور "مشروع" در افغانستان خواهد داشت، زیرا کابل مسرور خواهد شد که از ایالات متحده برای ایفای نقش حمایتی در برابر طالبان دعوت نماید. وضعیت به وضاحت نشان میدهد که ایالات متحده و همچنین ناتو به دنبال این هستند که به عنوان بازیکنان اصلی در صفحه شطرنج افغانستان باقی بمانند و مایل نیستند افغانستان را برای نفوذ روس ها و چینی ها باز بگذارند.

اما آیا می توان این کار را انجام داد؟ یک سوال مرتبط این است: آیا ایالات متحده می تواند طالبان را با حضور در خارج از افغانستان شکست دهد و به هدفی برسد که با ۲۰ سال جنگ مستقیم نتوانست به آن برسد؟

گرچه ممکن است خود ایالات متحده دنبال شکست صریح طالبان نباشد (که به هر حال اکنون امکان پذیر نیست)، با وجود این، گزینه های ایالات متحده برای ادامه جنگ در افغانستان و غرض حفظ حضور نیرومند نظامی در آسیای مرکزی با مخالفت روس ها و چینی ها یکسان مواجه خواهد شد. این یک فهم عام است که روسیه از نفوذ خود در آسیای مرکزی استفاده خواهد کرد تا مانع از حضور گسترده نظامی بی پایان ایالات متحده گردد.

هر چند که ایالات متحده از این احتمال غافل نیست. همانطوریکه نطق پنتاگون جان کربی گفت، حتی بدون حضور در آسیای مرکزی، ایالات متحده با کمک مراکز و کشتی های قوای بحری امریکا

در خلیج فارس، توانائی کمک به اردوی افغانستان را دارد. کربی گفت: "هیچ قطعه زمینی وجود ندارد که نتوانیم آن را در هم بکوبیم".

به همین ترتیب، در حالیکه روسیه و چین دلایل خود را برای نگرانی در مورد اوضاع افغانستان به دلیل عقب نشینی غیرمسئولانه امریکا و چگونگی گسترش درگیری در کشورهای آسیای میانه دارند (با توجه به اینکه طالبان قبلاً به سرحد تاجیکستان نزدیک شده و بیش از هزار تن از عساکر افغان را برای فرار به تاجیکستان مجبور ساختند)، به همین نحو هیچگونه تمایلی برای پذیرش حضور نظامی امریکا در منطقه وجود ندارد. برعکس، روسیه و چین با خیال راحت تری خود را به عنوان بدیل های بهتر برای حضور نظامی امریکا در منطقه نشان میدهند. روس ها قبلاً به تقویت تجهیزات نظامی خود در منطقه نظامی جنوب روسیه آغاز کرده است. قابلیت های دفاع هوایی مراکز نظامی روسیه در تاجیکستان از جمله با استقرار جدید ترین وسایل ضد هوایی قابل حمل نوع Verba (MANPADS) تقویت می شود. ولادیمیر پوتین، هفته گذشته تماسی با امامعلی رحمان اوف، رئیس جمهور تاجیکستان داشت که او حمایت روسیه را برای تقویت توانائی دفاعی تاجیکستان، بخصوص در پی مشکلات در افغانستان وعده داد.

با این حال، حتی اگر ایالات متحده در این مرحله گزینه های محدودی برای تبدیل جنگ مستقیم خود به یک جنگ ترکیبی طولانی مدت یا دائمی داشته باشد، نمی توان انکار کرد که واشنگتن در جستجوی راه های دیگر برای دستیابی به اهداف خود است. پایگاه جدید آن در قطر قبل از این زمینه را برای جنگ آینده فراهم کرده است.